

කලණ්ඩුක ජාතකය

තවද සවිඥයන්වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩවසන සමයෙහි කලණ්ඩුක ජාතකය දක්වනලද එහි වර්තමාන කථාවද බරණැස් සිටානන්ගේ පුතනුවන් හා කෙල්ලකගේ පුතා එක්ව අකුරුකළ නියාවද සිටානනගේ ගෙයි ගේ බැලුනියාවද, සිටානන් ලිච්චා බඳු බොරුපතක් ලියූ නියාවද, ඒ පත ගෙණගොස් පසල් සිටානන්ගේ දුවට දුන් නියාවද යන සියල්ල පළමු කියන ලද කථානක ජාතකයෙහි පණතමයයි දතයුතු.

මේ ජාතකයෙහි වෙනස නම් කථානක නම් කොළ සිටුදුව පාවාගෙන වාසය කරණ සමයෙහි බරණැස් නුවර සිටානෝ තමන්ගේ කොල්ලා අපවත්ව ගිය හෙයින් තමන් ගේ වසන ගිරවාට කියන්නාහු ගිරාපෝතකයෙහි තොප විසින් කලණ්ඩුකයා උන් තෙතින් බලා ඇවිත් කියවයි කියන්නා යහපතැයි නික්ම ඒ ඒ තැන්හි බලාගෙන යන්නේ කලණ්ඩුකයා වසන ගමට අවුත් පැමිණියේය. ගිරා පෝතකයා පැමිණි දවසම කලණ්ඩුකයා සන නය කරන්ටයි ගඟට ගියේය. ගිරාපෝතකයාත් ගඟ සමීපයෙහි දිඹුල් ගසක කොලතුරේ සැඟවීගෙන උන්නේය. කලණ්ඩුකයන් ජලක්ඛිචා කරණ හෙයින් සිත නොවදින්නට සිටුදුව විසින් කුළුබඩු කකාරණලද කිරි අතට දුන් කල්හි කලණ්ඩුක කිරි කටක් ඇරගෙන කට සෝදා සිටුදුවගේ ඉස වත්කරන්නා දුටු ගිරාපෝතකයා කියන්නේ ඇයි කලණ්ඩුකයෙහි අප බැද්දේ වසන පක්ෂීන් පමණ මිසක් තොප අප හා එකගෙයි වාසය කළෝය, තොපි තොපගේ තරම්නොදනුද එසේ විසින් මෙසේවූ ජාතිසම්පන්න සිටුදුවගේ ඉසද කිරි වත්කරන්නේය, කටට ඇරගත් කිරි බිපියන පමණක් විනා නොදනිමි කීහ. එබස් ඇසූ කලණ්ඩුක සිතන්නේ ගිරවානන් දැන් මාගේ තත්වය එලියේ කිව්වොත් නපුරැයි සිතා ගිරවානෙහි මෙසේ ඇවිත් සාමීච්චා කොට හිඳුවයි කීහ. එබස් ඇසූ ගිරවා තමාගේ තත්වය කී හෙයින් මාගේ බොටුව මඩින්ට මූ කැන්දන්නේයයි සිතා ආකාශයට නැගී බරණැස් නුවරටම ගොසින් සිටානන්ට මේ තත්වය කියේය. ඒ ඇසූ සිටානෝද එකියන කලණ්ඩුකයා ගෙන්වාගෙන ආවොත් මෙසේ සලසාගත හැකිය වදාරා එසමයෙහි කලණ්ඩුක නම් මේ පින්තු කියන භික්ෂුහුය, බරණැස් සිටානෝ නම් බුදුදු මම්ම වේදැයි වදාරා කලණ්ඩුක ජාතකය නිමවා වදාළ සේක.